

πείσθη ὅτι τὸ ἀγαπητότερόν της ὅν, ἐκεῖνος τὸν ὄποῖον αὐτὴ ἐπὶ ἔτη ὀνειροπόλησεν ως ἁνδρά της, ἐγίνετο ἀνὴρ ἀλλης γυναικός, ἢ καρδία τῆς λυγερῆς ἀνένηψεν αἴφνης. Τὰ κοιμώμενα ὑπὸ βαρύν, κατακαγκαστικὸν λήθαργον αἰσθήματά της ἡγέρθησαν αἴφνης καὶ τὴν κατέθλιθον. Ἡ Ἀνὴρ ἡσθάνετο ἥδη διὰ τὸν Βρανᾶν ὅλην τὴν ἀγάπην τῶν παλαιῶν ἡμερῶν της, ὅλον τὸν φθόνον της πρὸς τὴν Βασιλικήν. Ἐλησμόνησεν ὅτι ἀνῆκεν εἰς ἄλλον καὶ ὅτι πᾶσα γυνὴ ἐδικαιοῦτο νὰ διαιρισθῇ ση τὸν Γεώργιον ἔκτὸς αὐτῆς καὶ μόνης αὐτῆς! Δὲν ἐσκεπτετο τίποτε ἄλλο οἷμὴ ὅτι ὁ νεανίας πρὸ πολλοῦ ἦτο ἰδικός της καὶ ὅτι ἡ Βασιλικὴ τὸν ἥρπαζε βιαιῶς ἀπὸ τὰς ἀγκάλας της. Καὶ τόσον παρεφέρθη ὑπὸ τοῦ πάθους, τόσον ἐλησμόνησε τὰ καθήκοντά της, ὥστε ἔκλεισεν αἴφνης τὰ παραθυρόφυλλα τῆς οἰκίας της καὶ λύσασα τὰς πλεξίδας, ἐκάθησε ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθουσῆς καὶ ἤρχισε νὰ μοιρολογῇ:

Εὔτοι ποῦ πᾶς, μαννούλα μου, καρὸν νὰ μὴν ἀργήσῃς! Δι' ἀποτόμου συνδυασμοῦ συλλογισμῶν ἀπετείνετο πρὸς τὴν μητέρα της ἡ λυγερή: ἀνέφερε τὴν ἔλλειψίν της ὡς μέγα δεινόν, τὴν μόνωσίν της ἐν τῷ τάφῳ, τὴν καταστροφήν της, ἐνῷ ἐσυλλογίζετο καὶ ἔκλαιε μόνον τὸν ἀπολεσθέντα ἕρωτά της.

Τατατάμ!.. τατατάμ!.. τατατάμ!.. Αἴφνης ἡχησαν δοῦποι βαρεῖς καὶ μετ' ὀλίγον διεκρίθη ἔντονον καὶ χαρωπὸν τυμπάνισμα, τὸ σύνηθες, εἰς τὰς γαμηλίους πομπάς. Ἡ Ἀνὴρ συνῆλθεν, ἔστρεψε θολὸν περιξ τὸ βλέμμα καὶ διὰ μιᾶς, ὡσεὶ ἐνθυμητεῖσα, ἐπήδησεν ὄρθια καὶ ἔτρεξεν εἰς τὸ παραθυρόν, διανοίξασα τὰ φύλλα. Ἔκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τῆς ἀγορᾶς μεταξὺ τῶν ἀμαυρῶν στεγῶν τῶν καταστημάτων καὶ τῆς βιανάσου εἰκόνος τῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἡλίνων στύλων, ἐφθαρμένων σκιάδων, ῥυπαρῶν τοίχων, ἀγροίκων προμετωπίδων καὶ τῆς ποικιλομόρφου σωρείας τῶν ἀγοραίων εἰδῶν, εἰδὲ διαχυνομένην τὴν πομπὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ πλουσίαν. Τὰ ἐρυθρὰ φέσια, αἱ λευκαὶ φουστανέλλαι, τὰ πολύχρωμα σειρίτια ἐπὶ τῶν κυκνῶν καὶ βυσσίνων βελούδων, συνεμίγνυντο ἐν θαυμαστῇ ἀρμονίᾳ πρὸς τ' ἀργυρᾶ σελάχια, τὰ μεταξύταχ φορέματα, καὶ τὰ ἐκφραστικὰ πρόσωπα· κ' ἐπαιζον ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἱρίδος αἰγαῖ, γοντεύουσαι τὴν ψυχὴν καὶ θυμοῦσαι τὸ βλέμμα ως εἰς τὰ νερὰ ρυακίου, τὰ διοῖα ἐπιψαύει λευκαυγῆς ἡλίος. Μία συζυγία γύρτων προεπορεύετο τύπτουσα τὸ τύμπανον καὶ φυσῶσα τοὺς αὐλούς ἐν σπασμωδικῇ βίᾳ, προθυμούμενη νὰ σκορπίσῃ τὴν χαράν. Εἶπετο μέσῳ σμήνους παιδίων θορυβούντων εἰς ἐφθῆσις φέρων ἐπὶ κεφαλῆς τὰ στέφανα, ὡν αἱ κυκναῖ ταΐνιαι ἐκυμάτουν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου πρὸς τ' ἀνω, ως χαρωπαὶ καὶ ἀγναῖ

ἐλπίδες τείνουσαι εἰς τὸν οὐρανόν. Αἱ προσκεκλημέναι διὰ τὴν πομπὴν γυναῖκες, δροσεραι ὅλαι, νεαραὶ σύζυγοι φίλων τοῦ Βρανᾶ, ἡκολούθουν κατόπιν ἐν πεπυκνωμένῳ διμίλῳ μὲ καινούργεις καὶ πολυχρώμους στολάς, μεμετρημένως καὶ μὲ αἰδῆμον ὑφος βαδίζουσαι διὰ τὴν ἀνάμιξιν των ἐκεῖ μέσω τόσων ἀνδρῶν, τόσων βλεμμάτων, τὰ ὄποια προσεκολλῶντο εἰς τὰ κάλλη των.

'Αλλὰ δὲν ἐνδιέφερον αὐτὰ τὴν λυγερήν, τὸ βλέμμα της ἐφέρετο συνεσταλμένον καὶ ἀδιάφορον ἐπὶ τῆς σωρείας τοῦ πλήθους ἄλλα ἀναζητοῦν.

Αἴφνης ὅμως ὑπεργόγγυσεν ἀκουσα ἡ λυγερὴ κ' ἐλύγισεν εἰς τὰ ἐμπρός τὸ σῶμα της. Τὸ αἷμα ἔψυγεν ἀπὸ τοῦ προσώπου της καὶ συνεσωρεύθη εἰς τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ὄφθαλμούς. Εἰς τὴν καρδίαν διὰ νὰ ἔχῃ δυνάμεις νὰ παλληλ φρικωδῶς ὑπὸ τρομώδους θλίψεως καὶ εἰς τοὺς ὄφθαλμούς διὰ νὰ βλέπουν ἐναγωνίας τὴν χρυσοστόλιστον νύμφην καὶ τὸν εύτυχη γαμβρόν. 'Α! ἦτο φρικτὸν αὐτὸ τὸ ὄποιον ἔβλεπεν, ἦτο ἀνυπόφορον! Μιὰ φουρναροπούλα νὰ κάμη τοιστού τον!

"Ἐπειτα συνέπεια

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΕΑΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΑΛΛΙΟΥ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

Ἡ παρὰ τὴν Νεάπολιν περιώνυμος ἀλιεία τοῦ κοραλλίου βαίνει γοργῶς πρὸς τὴν παρακυμήν αἱ ὄφαλοι ὀσημέραι ἔξαντλουνται καὶ τὸ ἀλιεύμενον ποσὸν εἴνε πολὺ κατωτέρας ποιότητος, ὥστε ἀντὶ μεγάλης δαπάνης μικρὸν κέρδος προέρχεται ἐκ τῆς κατεργασίας αὐτοῦ. "Οτε τὸ ἐμπόριον τοῦ προϊόντος τούτου ἤκμαζεν, οὐχὶ ὀλιγάτεραι τῶν πεντακοσίων λέμβων, ἐκάστης τῶν ὄποιων ἐπέβαινον δέκα ή δώδεκα ἀνδρες, ἐφωπλίζοντο κατ' ἔτος. 'Αλλὰ κατὰ τὸ ἔτος 1887, μόλις ἐκατὸν λέμβους ἐπηγχόλησεν ἡ ἀλιεία τοῦ κοραλλίου· ἐδῶ δὲ τὸ ἔξοδα ηγέτησαν, ιδικέρδος ἡλαττοθή ἐπαισθητῶς. Πολλοὶ τῶν ἄλλων ἀσχολούμενων εἰς τὴν ἀλιείαν ταύτην μετηνάστευσαν εἰς τὴν Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικήν, ἐνῷ ἔτεροι ἐξήτησαν πόρους ζωῆς εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα. Αἱ τετρακόσιαι ἀργοῦσαι λέμβοι κατὰ μέγιστον μέρος ἀφωπλίσθησαν καὶ ὀλιθιμός τῶν ἐν τῇ ξηρᾷ ἐνασχολουμένων εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην ἡλαττώθη ἀπὸ τεσσάρων γιλιάδων εἰς μόνους γιλιάδους.

Τὸ Λιθόρων εἴνε ἔτερον κέντρον τοῦ ἐμπορίου τούτου, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἡ βιομηχανία τοῦ κοραλλίου διατελεῖ ἀπό τίνος εἰς κακὴν κατάστασιν· πολλὰ καταστήματα ἐντείσθησαν αἱ δ' ἐργαζόμεναι ἐν αὐτοῖς ἡλαττωθῆσαν ἀπὸ δέκα γιλιάδων εἰς ἕξ μόνας καὶ ἡ ἐξαγωγὴ περιωρίσθη εἰς τὸ τέταρτον τῆς παλαιᾶς.

Τὸ ἐν τῇ Μεσογείῳ εὑρισκόμενον ἐρυθρὸν κοράλλιον θεωρεῖται ως τὸ μεγάλην ἔχον ἀξίαν ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ ἀλιεύεται εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Τύνιδος, τῆς Ἀλγερίας, τοῦ Μαρόκου καὶ εἰς τὰς Γαλλικὰς καὶ

Ἴταλικάς. Τὸ κοράλλιον προσφύεται εἰς τὰς ὑφάλους διὰ τῶν ρίζῶν του, ἀλλ' οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἐκφύουνται πρὸς τὰ κάτω, τοῦθ' ὅπερ εὐκολύνει τὴν ἀπότινην ἄγνωστην ἀποκοπὴν καὶ ἀνέλκυσιν. Παλαιότερον ἡ ἀλιεία τοῦ κοραλλίου ἐγίνετο διὰ μεγάλου ἔνδινου σταυροῦ, στερεῶς κατεσκευασμένου, καὶ φέροντος προσδεδεμένον στερεὸν δικτυωτὸν σάκκον. Ἐν τῷ μεσῷ τοῦ σταυροῦ τούτου ἐδένετο δυνατὸν σχοινίον καὶ κατεύθυτον εἰς τὴν θάλασσαν, ἀφοῦ εἰς τὸ κέντρον αὐτοῦ ἐτίθετο βάρος ἀρκετά μέγα φτειρά βούθητον εὔκλως. "Ἐπειτα εἰς ἐκ τῶν δύτων ἐδύνετο κατόπιν αὐτοῦ καὶ ὅθε τὸν ἔνα τῶν βραχίονων τοῦ σταυροῦ ἀλληλοιδιαδόχως ἐντὸς τῶν κοιλωμάτων τῶν βραχῶν ὥστε νὰ ἐμπλέκῃ τὸ κοράλλιον εἰς τὸ δίκτυον. Τούτου δὲ ἐπιτυχῶς γενομένου ὁ, τε σταυρὸς καὶ ὁ δύτης ἀνειλκύοντο πάλιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἔξεκοντα τὰ δίκτυα.

Ἡ ἀλιευτικὴ αὕτη μέθοδος καὶ ἀνεπαρκῆς ἦτο καὶ λίαν ἐπικινδυνός εἰς τοὺς δύτας, ἀντικατεστάθη δὲ νῦν διὰ τοῦ καταδυτικοῦ κώδωνος καὶ ἐτέρων μηχανημάτων διὰ τῶν ὄποιων ὀλοσχερῶν δύνανται: οἱ βράχιοι ν' ἀπογυμνοῦνται ἐκ τοῦ κοραλλίου. Ἡ χρῆσις τῶν ὄργανων τούτων ἀναμφισβόλως ἐπέσπευσε τὴν ἐλάττωσιν τοῦ εἴδους. Λέγεται ὅτι εἰς τὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδηνίας ἐπτακόσιοι ἔννονες κατέστησαν τέσσαρες τόνοι ἡλιευθήσαν ποτε ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ. Ἡ Μεσόγειος ἐξηρευνήθη ἥδη ἐπισταμένως καὶ εύρηματα μεγάλων ποστήτων εἶναι σπανιώτατα. Ἀλλ' ἐν τούτοις τὸ 1880 νέατις ὑφαλοὶς ἀνεκαλύψθησεις τὴν κατά τὴν Σικελίαν Σιάκκων ἐξ ἡς ἀνέσυραν μεγάλας ποστήτας. Κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν γεωλόγων δοθεῖσας ἐξηγήσεις ἡ ἐμφάνισις τῆς ὥφειλετο εἰς ὑποθέρυχόν τινα ἐκρηκτῶν ἀνυψώσασαν μεγάλους κοραλλίους ὅγκους εἰς ὕψος, ἐξ οὗ ἡ ἀλιεία ἦτον ἐφικτή. Δυστυχῶς οἱ ἐγγύτατα τοῦ μέρους τούτου διαμένοντες ἡγύρουν τὴν ἀλιείαν τοῦ κοραλλίου καὶ προσεκάλεσαν τοὺς Νεαπολίτας ἀλιεῖς ἵνα τοὺς διδάξωσιν ἀνταμεῖθοντες αὐτοὺς μὲν μέρισμα ἐκ τοῦ κέρδους. Ἡ περίστασις ἦτο πολὺ καλὴ καὶ οἱ προσκληθέντες ἥλθον τόσον πολυάριθμοι ὥστε παρέστη ἡ ἀνάγκη τῆς παρουσίας πολεμικοῦ τινος πλείου, ἵνα τηρῇ τὴν τάξιν μεταξὺ τῶν συσσωρευθέντων πληρωμάτων. Ἐπὶ ἑδομάδας τινὰς ἔκαστον πλοιάριον ἐκέρδιζε περὶ τὰς 500 δραχμὰς τὴν ἡμέραν. Ἡ υφαλος ἐξηγνήθη μετὰ τριμηνοῦ ἀλιείαν καὶ ἡ ἀξία τοῦ κοραλλίου ἐξετιμήθη εἰς δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐκ τοῦ μεγάλου τούτου ποσοῦ το πλεῖστον μέρος ἔλαθον οἱ προσκληθέντες ἀλιεῖς, τὸ δὲ μερίδιον τῶν ἐγγράφων ὑπῆρξεν ἀσήμαντον.

* * *

Ἐπὶ πολὺ ἡ ἔτη ἡ ἐν Ἱταλίᾳ διοικηγάνια τοῦ κοραλλίου ἔκμακεν. Ἀνατρέγοντες δὲ μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς χριστιανικῆς χρονολογίας βλέπομεν ὅτι μέγα ἐμπόριον τοῦ εἴδους τούτου ἐγίνετο μετὰ τῶν Ἰνδῶν, ὅπου τὸ κοράλλιον ἐκτιμᾶται μεγάλως ὡς ἔχον ιερὰς καὶ ἀποκρύφους ἴδιότητας. Ὁ Πλίνιος ἀφηγεῖται ὅτι πάλαι ποτε ἦτο ἐν μεγάλῃ χρήσει παρὰ τοῖς Γαλάταις πρὸς στολισμὸν τῶν ὄπλων καὶ τῶν κρανῶν των, ἀλλ' ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας του σπανίως ἐφαίνετο κοράλλιον ἐν Εὐρώπῃ ἔνεκα τῆς μεγάλης εἰς τὴν Ἀνατολὴν ζητήσεως του. Ἐκτοτε δὲ παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις ἡ κατανάλωσίς του οὐδέποτε

ὑπῆρξε σημαντική. Ἐθεωρήθη ἀνέκαθεν ὡς στόλισμα ἀρμόδιον εἰς Βαρβάρους καὶ ἡμιπεπολιτισμένους λαούς. Ἄλλ' ὅμως καὶ τὴν σήμερον ἔτι τὰ κοράλλινα κοσμήματα δὲν ἔξελιπον ἐντελῶς, εἰς μέρη δὲ τινα τῆς Περσίας καὶ Τουρκίας μεγάλη αὐτῶν ποσότης εἰσάγεται.

Τὴν σήμερον τὸ κοράλλιον εἰσάγεται κατὰ μεγάλας ποσότητας εἰς Ἀθηνάιαν, Κύρκον, Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, εἰς Ἰνδίας καὶ Κεϋλάνην, Σινηρίαν, Κίναν καὶ Ιαπωνίαν. Τὰ ἐκλεκτότερα τεμαχια χρησιμεύουσι διὰ κομβία τῶν Σινῶν Μανδαρίνων, ἢ πρὸς στολισμὸν τῶν κιθάρεων τῶν πλουτίων Μουσουλμάνων ἐνῷ τὰ κατωτέρας ποιότητος στέλλονται εἰς ἡττον πεπολιτισμένας χώρας καὶ χρηματεύουσι πρὸς διαφόρους σκοπούς.

Τὸ κοράλλιον ἐχρήσιμευσε πολλάκις εἰς χώρας τιὰς καὶ ὡς νόμισμα, ἀλλ' ἡ τιμὴ της χρῆσις αὐτοῦ σχεδὸν ἔξελιπεν ἐντελῶς τὴν σήμερον. Οἱ βάρβαροι καὶ ἡμιπεπολιτισμένοι λαοὶ μετεχειρίζονται αὐτὸι ίδιως πρὸς στολισμὸν τῶν τόξων, λογχῶν καὶ δοράτων των, ὡς καὶ πρὸς διακόσμησιν τῶν ἐνταφιαζομένων νεκρῶν.

* *

Αἱ τιμαὶ αὐτοῦ μετεβλήθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ταχεῖα δὲ ἐκπτωσίς τῆς ἀξίας του ἐγένετο ἔνεκκα τῆς σπανιότητος ἐκλεκτοῦ εἴδους καὶ τῆς ἐν συγκρίσει ἀρθρινας τῶν κατωτέρων ποιοτήτων.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ζημίας, ἡτις ἐπιθαρύνει τοὺς ἀλιεύοντας αὐτό, ἡ παρούσα τῶν πραγμάτων κατάστασις βλάπτει τοὺς πολυχριθμούς ἐργάτας, σῖτινες ἐνησυχολογεύοντο ἵνα παρακευάζωσι τὸ κοράλλιον πρὸς χρῆσιν. Ὡς ἥδη ἀναφέρωμεν μεγάλως ἡλιαττώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Λιβύων καὶ ἀλλαχοῦ ἐνασχολούμενων γυναικῶν.^π Οὐδὲν μηχανημα ἢ μηχανικός τις τρόπος εἶναι ἐν χρήσει πρὸς κατεργασίαν τῶν κοραλλίων. Ἡ ἐργάτις λαμβάνει εἰς χεῖρας τὸ ἐν τεμάχιον κατόπιν τοῦ ἄλλου καὶ κατὰ τὸν ὅγκον, τὴν ποιότητα καὶ τὰ ἐλαττώματά του, κόπτει, τρυπᾷ καὶ λειαίνει αὐτό.

Ἡ Κοιλάς τοῦ Βισάγνου ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἦτο περιώνυμος διὰ τὰς πεπειραμένας ἐργατιδάς της, τῶν ὄποιων ἡ κληρονομικὴ δεξιότης κατέστη τόσον εἰδική, ὅτε αἱ τρεῖς ἐργασίαι, τῆς κοπῆς, διατρυπήσεως καὶ ἀψείλειάσεως τοῦ κοραλλίου, διενεμήθησαν μεταξὺ τῶν γυναικῶν τῶν διαφόρων κοινωνήτων, αἵτινες ἐθεωροῦντο ὅτι εἴχον τὴν ιδιάζουσαν δεξιότητα μιᾶς ἐκ τῶν τριῶν τούτων ἐργασιῶν. Οὕτω τὸ χωρίον "Ἄσσιον εἴχεν ἰδιῶς τὴν τῆς κοπῆς, ἐνῷ ἡ τῆς λειάσεως καὶ διατρυπήσεως ἐγίνοντο ὑπὸ τῶν ἀπωτέρω πρὸς τὸν τῆς κοιλάδος χωρίων.

Ἐκ τῆς κατεργασίας τῶν κοραλλίων ὑπολείπονται λεπτότετατα θρύμματα ἄγρηστα, καὶ ταῦτα ὅμως ἔχουσιν ἀξίαν τινά, διότι τρίθυνται, ἀρωματίζονται καὶ πωλοῦνται ως κόνις διὰ τοὺς δόδοτας. Πάντα τὰ εἰδη τῆς βιομηχανίας ταύτης πάσχουσι νῦν ἀνεύ ἐλπίδος ἀμέσου θεραπείας, διότι ὑπάρχουσι μὲν πιθανότητες ὅτι νέατις χρωμάτοις κοραλλίου σχηματίζονται εἰς τοὺς βρυθούς τῆς θαλάσσης πλήν καὶ αὐτοὶ μετὰ τοσαντης βραδύτητος ὅτε θα παρέλθωσι πολλαὶ γενεαὶ ἔως οὗ ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ἀλιείας των.

(Κατὰ τὸ Ἀγγλικόν)

ΕΠ. Α.Α.